

պէտս ծախուց, եւ գրեցին վասն այնր հրովարտակ Սուլթանքն Եգիպտոսի՝ Մէլիք Զահր Իյնալ, եւ Մէլիք Զահր Խօշ գատէմ, և մնաց տեղին՝ ի ձեռս այլազգեաց առանց հակառակութեան մինչեւ ցայսօր ժամանակի, եւ ոչ յայտնեցաւ իրաւունք քրիստոնէից։ Յետ այնորիկ մտեալ բազմեցան ի սենեկի անդ՝ դատաւորն և մեծամեծք այլազգեաց։ Ընթերցան ղկուրանն՝ յիշեցին ղԱստուած եւ գովեցին զմարգարէն իւրեանց։ Որ բարձրացոյց ղԻսլամս և յամօթ արար ղպաշտօնեայս խաչին, և ապա պարտաւորեցին ղքրիստոնեայս և սահմանեցին յաւար կիւրակէի կործանել ղգմբեթն, ղորմէ գրեցաք յառաջագոյն։ Իբրեւ մօտանէր ամբօս այլազգեաց ի քաղաքն, լու եղեւ թէ՝ Սուլթանն Եգիպտոսի հասեալ ի Ռէմէ՝ կանգնեալ է անդ ղվրանս իւր, խռովեցաւ քաղաքն և առհասարակ փութացին ելանել ընդառաջ նորա խառնամբօս բազմութեամբ։ Իսկ դատաւորն աճապարէր և փութացուցանէր ղկործանումն ղգմբեթին նախ քան ղժամանել Սուլթանին։ Երկուցեալ ղի մի նոր ինչ ղէպք պատահեսցի ի գալտեան նորին։ Իբրեւ ի վեր ել ստութիւն համբաւոյն՝ ժողովեաց դատաւորն ղմեծամեծս քաղաքին՝ ղնաց բազմութեամբ ի վանս Սիոնի և բազմեցաւ անդ՝ եւ հրամայեաց ածել ղգործիս կործանման։ Եւ վաստակեցան անդ բազմութիւն մեծ ցայգուէ մինչեւ ցերեկոյ, որոց աղաղակն ղզրդէր առ հասարակ ղքաղաքն, և քակեալ տապալեցին ղեկեղեցին մինչեւ ի հիմունս նորա։ ղի մեծ էր ասէ Արարացի պատմիչն՝ օրն այն Իսլամաց յաղթանակել ի վերայ քրիստոնէից, նախատել և թշնամանել ղնոսա։ Յետ ամենայնի դատաւորք և իշխանք՝ գրեալ յայտ արարին Սուլթանին Եգիպտոսի, ղոր ինչ միանգամ արարին յերուսողէմ։ Ի թուին ԼՂԾ (1489)։ Եւ ղկնի միոյ տարւոյ եհաս հրաման ի Սուլթանէն կործանել խապառ ղեկեղեցին, և բրեւ հանել ղքարինս ի հիմանց նորա, և չթողուլ նշոյլ ինչ ի շինուածոց անտի։

Ի սաստկութենէ յորդ անձրեւաց տարւոյն, քայքայեցաւ մի մասն տաճարին Ս. Յարութեան՝ և մեռան ի փլատակի անդ ոմանք ի Հապեշաց, և քրիստոնեայք ոչ կարացին նորոգել ղաւերեալ տեղիսն, ԼՂՎ (1491)։ յամբ